

"Vår flygande."

Preeceville. — Det norska hörnet i samhället. Den norska kyrkan o. prästgården. — En ren och vacker stad. Skandinaviska affärsmän. — Kyrkoverksamheten. — Preeceville distriktet.

För S. C. T. av Ingvar Olsen.

Om man en vacker sommardag kommer körande norr över till Preeceville så är det första man ser av samhället en vitmålad kyrka högt uppe på en höjd. Det är den norska kyrkan. Vid sidan därav ligger prästgården. Båda byggnaderna äro vackra och prydliga och lända folket, som byggt dem till all heder. Det sätter en skandinavisk prägel på staden, och var och en som kommer till staden måste fara förbi dessa två norska byggnader, som minna om att här bo skandinaver i samhället.

Preeceville ligger på en höjd på nordväst av Assiniboineälven, som också rinner upp nordväst därunder vid en plats som heter Farmdale. Järnvägen går liksom i en liten dal mellan älven och samhället. Preeceville är en ren och trevlig liten stad med något visat över sig som man finner på andra platser i Väster. I allmänhet är det mera av en skablon över de flesta städer i Väster. Men denna här staden har rena, vackra hus och små trevliga trädgårdar och snygga bakgårdar. Det är skog runt omkring och på många platser i staden påträffar man träd. Staden ger tydliga bevis på att de, som byggt den, gjort det med beaktning att stanna här, och de ha också valt en vacker omgivning för sina hem.

Det var riktigt intressant att återse Preeceville igen efter så många år. Första gången jag besökte staden var 1911, och då fanns där endast några få halvårslånga hus. Det tog många år innan man fick järnväg till distriktet trots att man lovade och lovade. Men 1911 fick man den äntligen till stor glädje och lättnad för byfolket, som hade en lång och besvärlig väg att färdas från de mera avlägsna platserna i till marknadsorten. Man för i allmänhet till Buchanan eller Canora och några av de tidigaste nybyggarna på platsen hade sina sextio och sjuttio mil att färdas på en väg, som var allt annat än våra dagars cementgjutna vägar.

På hösten 1904 kom Canadian Northern väster ut till Canora från Dauphin och ett stort steg hade därmed tagits för underlättnad av nyodlandet i det norra och nordvästra distriktet av provinsen.

Det är kanske onödigt att säga, att de första nybyggarna i detta distrikt voro svenskar och norrmän. Var helst en pionjärgränning är gjord, där har var skandinaviska ras spelat en betydande roll för dess genomförande. Många av dem, som då kommo in i distriktet äro ännu kvar men en hel del ha flyttat ut för att giva plats åt galizerna och andra mellaneuropeer som strömmat in så snart infallet givits att förvärva länd.

Det är faller här som på så många andra platser. En hel del av våra settlement hålla på att brytas upp och vare denna inblandning av europeer. Här förligger ett tarkt behov av ett omfattande och effektivt kolonisationsarbete, om kan omhändertaga dessa platser och placera norrmän på platser där andra norrmän flytta ut. Det är sorgligt att se hur skandinaviska settlement på detta sätt orängas sönder och upplöses, och även om man icke därmed be- över men något ofördelaktigt i central-europeerna, så kan man och bestämt säga, att de icke ut- ära grannar, som vårt folk tri- as med.

I de distrikt där vår nordiska ras först slog sig ned och speciellt settlement i norra Saskatchewan, kan man konstatera detta in-

stad i Preeceville. Hans svärsöner och döttrar bo i trakten.

Stadens hotell äges och drives av Oscar Mathieson. Albert Skruk- kerud och Oscar Mathieson inne- ha tillsammans ett gatugate, där sju- ka och lidande bilar och motorfor- don fixas upp, som det heter på originalspråket. Stadens barberare är också norrmän. Han heter Ole Ellers. Slaktaren, Olav Reitlo är ävenledes norrmän och en annan norrmän, mr. Henry Olsen inne- har en maskinagentur på platsen. På en skylt läser man "A. A. Bery Harness maker". Han är svensk och gift med en norsk. Stadens skomakare heter Nils Lundeen. Han är skåning och kommer från Smedstorp socken i Kristianstad län, från samma plats som den världsbekände flygaren Lind- bergs far. Bror Lundeen är en gemytlig själ, religiös och piggt och full av historier och skämt. Han hör till de äldsta nybyggarna på platsen och de enda mänskavarel- ser han såg på sex månader under sin första tid här uppe var india- ner.

En tur genom staden Preecevil- les egentliga affärsgata ger ett gott bevis på att folket här har gott sinne för ordning och reda i allting. Det väckte på sin tid en storm av förbittring då stadens styrelse utfärdade bestämmelse om, att man icke hade rätt att par- kera" hästar på huvudgatan, vil- ket ju annars är så brukligt i små- städerna i Västen. Man har inrett en särskild plats i närheten av stationen, där man får ställa sina hästar, och därigenom slipper man att se dessa mer eller mindre an- genäma visittkort, som hästar i allmänhet bruka lämna efter sig med sådan stor frikostighet så snart de stätt en stund på en plats.

Genom att ordna "hästparke- ringen" på detta sätt ha stadens fäder slagit två för att icke säga millioner flugor i en smäll. Nu håller stadens flugor fest å häs- tarnas hållplats.

Preecevilles präst var pastor O. K. Odland, som nu i sommar flyt- tat till Torquay. Han kom till Cana- da 1906 och tog homestead först vid Strongfield, studerade vid Augsburgs seminarium och blev prästvigd 1919. Han hade först pastoratet i Wadena mellan 1919-25. Till pastoratet hörde Rose Val- ley, Nera, Hendon, Farmingdale, Wadena och Kelvington, och den som vill ta en titt på kartan kan lätt se att det icke var något lät- tans arbete att färdas över hela detta distrikt. 1925 flyttade pastor Od- land till Preeceville, där han för- utom St. Johannes församling också har Poplar Groveförsamling under sin ledning jämte ett par andra kongregationer.

Kyrkoverksamheten i Preecevil- le organiserades av pastor Urnes 1905, alltså tämligen kort tid efter det att de första nybyggarna kom- mit dit. Pastor Urnes var då präst i Buchanan där han hade ett ho- mestad tre mil från samhället. Det var på sin skyldighet till den var det enda och förnämsta trans- portmedlet och då hästskjutsen hörde till lyxen och man med för- undran och beundran betraktade "byggyn" såsom något alldeles extra ifråga om lyx på landsvä- gen. En bil hade man aldrig sett och fråga är väl om icke en bil på den tiden och med då rådande väghöllanden varit av samma värde för en farmare som havre- grött för en fisk att simma i.

Kyrkan i Preeceville hör till de vackrare kyrkobyggnaderna i Cana- da och uppfördes 1913. Nu har man helt nyligen fått en cemen- terad bottenväning färdig. Kyrkan är belägen vid södra infartsvägen till staden och har ett förtjusande läge på en höjd, omgiven av träd. Prästgården ligger alldeles bredvid kyrkan och är modernit inredd, vacker och bekväm. Ett norst horn i samhället till heder och ära för vårt folk!

I en vitmålad liten stuga i väs- tra delen av samhället bor gamle Nils F. Braum, som nu har dra- git sig tillbaka från aktiv farm- ning. Han hade på sin tid home- stead i Nordprarien cirka tio mil väster om Preeceville. Braum, som är född 1855 i Gran på Hadeland, kom till Amerika 1868 och bosatte sig först något hundra mil väster om Minneapolis. 1907 flyttade han till Canada, där han haft sin bo-

stad i Preeceville. Hans svärsöner och döttrar bo i trakten. Stadens hotell äges och drives av Oscar Mathieson. Albert Skruk- kerud och Oscar Mathieson inne- ha tillsammans ett gatugate, där sju- ka och lidande bilar och motorfor- don fixas upp, som det heter på originalspråket. Stadens barberare är också norrmän. Han heter Ole Ellers. Slaktaren, Olav Reitlo är ävenledes norrmän och en annan norrmän, mr. Henry Olsen inne- har en maskinagentur på platsen. På en skylt läser man "A. A. Bery Harness maker". Han är svensk och gift med en norsk. Stadens skomakare heter Nils Lundeen. Han är skåning och kommer från Smedstorp socken i Kristianstad län, från samma plats som den världsbekände flygaren Lind- bergs far. Bror Lundeen är en gemytlig själ, religiös och piggt och full av historier och skämt. Han hör till de äldsta nybyggarna på platsen och de enda mänskavarel- ser han såg på sex månader under sin första tid här uppe var india- ner.

En tur genom staden Preecevil- les egentliga affärsgata ger ett gott bevis på att folket här har gott sinne för ordning och reda i allting. Det väckte på sin tid en storm av förbittring då stadens styrelse utfärdade bestämmelse om, att man icke hade rätt att par- kera" hästar på huvudgatan, vil- ket ju annars är så brukligt i små- städerna i Västen. Man har inrett en särskild plats i närheten av stationen, där man får ställa sina hästar, och därigenom slipper man att se dessa mer eller mindre an- genäma visittkort, som hästar i allmänhet bruka lämna efter sig med sådan stor frikostighet så snart de stätt en stund på en plats.

Genom att ordna "hästparke- ringen" på detta sätt ha stadens fäder slagit två för att icke säga millioner flugor i en smäll. Nu håller stadens flugor fest å häs- tarnas hållplats.

Preecevilles präst var pastor O. K. Odland, som nu i sommar flyt- tat till Torquay. Han kom till Cana- da 1906 och tog homestead först vid Strongfield, studerade vid Augsburgs seminarium och blev prästvigd 1919. Han hade först pastoratet i Wadena mellan 1919-25. Till pastoratet hörde Rose Val- ley, Nera, Hendon, Farmingdale, Wadena och Kelvington, och den som vill ta en titt på kartan kan lätt se att det icke var något lät- tans arbete att färdas över hela detta distrikt. 1925 flyttade pastor Od- land till Preeceville, där han för- utom St. Johannes församling också har Poplar Groveförsamling under sin ledning jämte ett par andra kongregationer.

Kyrkoverksamheten i Preecevil- le organiserades av pastor Urnes 1905, alltså tämligen kort tid efter det att de första nybyggarna kom- mit dit. Pastor Urnes var då präst i Buchanan där han hade ett ho- mestad tre mil från samhället. Det var på sin skyldighet till den var det enda och förnämsta trans- portmedlet och då hästskjutsen hörde till lyxen och man med för- undran och beundran betraktade "byggyn" såsom något alldeles extra ifråga om lyx på landsvä- gen. En bil hade man aldrig sett och fråga är väl om icke en bil på den tiden och med då rådande väghöllanden varit av samma värde för en farmare som havre- grött för en fisk att simma i.

Kyrkan i Preeceville hör till de vackrare kyrkobyggnaderna i Cana- da och uppfördes 1913. Nu har man helt nyligen fått en cemen- terad bottenväning färdig. Kyrkan är belägen vid södra infartsvägen till staden och har ett förtjusande läge på en höjd, omgiven av träd. Prästgården ligger alldeles bredvid kyrkan och är modernit inredd, vacker och bekväm. Ett norst horn i samhället till heder och ära för vårt folk!

I en vitmålad liten stuga i väs- tra delen av samhället bor gamle Nils F. Braum, som nu har dra- git sig tillbaka från aktiv farm- ning. Han hade på sin tid home- stead i Nordprarien cirka tio mil väster om Preeceville. Braum, som är född 1855 i Gran på Hadeland, kom till Amerika 1868 och bosatte sig först något hundra mil väster om Minneapolis. 1907 flyttade han till Canada, där han haft sin bo-

Idrottsnytt.

Nytt svensk rekord i diskus—46,04.

Zallhagens 14 års gamla rekord slogs av H. Andersson, Smedje- backen. I samband med Ludvikaföreningens för idrott 25-årsjubile- um satte H. Andersson, Heros, Smedjebacken, nytt svenskt rekord i diskuskastning med 46,04 m. Det gamla rekordet innehades av O Zallhagen, Stockholm, 45,77 och sattes 1916.

Tennistävlingarna om Nordisk Cup fortsatte nyligen.

Grotenfeldt, Finland, segrade över Fagerström, Norge, med 6-2, 6-4, 6-3. Matchen mellan Tho- ren, Sverige, och Ulrich, Danmark, blev en svensk seger med 6-2, 7-5, 6-3.

Dubbelmatchen Ulrich och Hen- ricksen, Danmark, mot Östberg och Garell, Sverige, resulterade därem- ot i seger för Danmark med 5-7, 5-7, 6-2, 6-2, 6-0.

Malmö AIF hade ingen vidare med sin internationella idrotts- tävling. Ett enstört regn skrämd bort all publik och gjorde banorna mindre behagliga för de aktiva. En del goda resultat uppnåddes dock. Buechner löpte 400 m. på 50,2 sek., Peters hoppade 14,50 m. i streg och Folke Andersson svängde diskusen 42,46. Dessutom hoppade Nils Hansson och unger- nen Keskari båda 185 cm. i höjd- hoppersduell.

Det meddelas nu att Carneras mellanhavande med immigrations- myndigheterna redan uppkärat. Bill Duffy, en av den italienske boxarens amerikanska managers, förklarar att ryktet om Carneras inkallande till italiensk militär- tjänst saknar varje grund.

Stribling möter Campolo i september.

Efter Young Striblings överty- gande seger över Phil Scott för- söker nu Madison Square Garden att få till stånd en match mellan Stribling och Campolo. Matchen avses gå i september, och vinna- ren skall möta Sharkey i Miami nästa år.

S. G. & L. F:s träningsstävlingar. Vid tävlingar uppnåddes följande resultat:

1.500 m. sen: Gösta Palmblad 4 min. 57 sek.; juniorer: Nils Erik Nilsson 5,02.

Diskus: sen: Elov Mach 32,40; 2) Ivar Ohlsson 30,79; 3) Palm- blad 29,98; 4) Hiderström 28,89; 5) Einar Ohlsson 28,84; 6) Charles Raab 27,48; 7) Knut Knutsson 23,35. Jun.: Nils-Erik Nilsson 30,80; 2) Börje Ericson 27,33; 3) A- ke Sandberg 27,06; 4) Carl-Erik Brorsson 26,63.

Stavhopp, juniorer: Börje Eric- son, Sven-Erik Schuetz och Nils- Erik Nilsson 2,45; Walter Nilsson 2,40; Carl-Erik Brorsson 2,25. Sen. Einar Ohlsson 2,60; 2) Knutsson 2,40 m.

K. A. K:s stjärnfärd.

För de förare, som deltagit i stjärnfärden o. gjort sig förtjän- st av K. A. K:s plaket, var nyligen anordnad särskild prisbedöm- ning. Vid denna kom Bertil Jön- son, Kristianstad, De Soto, på femte plats med 510 prickar.

Wide rör come back. Enligt D. N. har Edvin Wide ef- ter två veckors träning varannan dag bestämt sig för att göra en co-

NÄR NI BYGGER —

ANVÄND EDER AV

Hydro's Ljus och Kraft

i hem och affärsverksamhet

KOM IHAG—Hydro har besparat Winnipegs innevånare

MILLIONER DOLLARS

genom lägre avgifter för elektrisk kraft

Konsultera Hydro's ingenjörer i elektriska frågor.

Ring 848 161

Winnipeg Hydro Hydro's kunder äro Hydro's uppbyggare.

me back i höst den 7 eller 14 sept. Distansen blir 5,999 meter, even- tuellt 3,000.

ZAM-BUK renar skinnen från EKSEM & KLADA. Salva 50c. Antiseptisk tvål 25c.

Åter ett världsrekord av Crabbe. Vid simtävlingar i Honolulu satte Buster Crabbe, New York nytt världsrekord på 180 yards med tiden 10,16,4. Förre rekordet innehades av Weissmueller och sattes 1927 med tiden 10,22,2.

Stockholmsspel.

I samband med Stockholmsut- ställningen ha avhållits interna- tionella idrottstävlingar under namn av Stockholmsspel. En- ligt vad vi erfarit har vid dessa för mycken vikt lagts vid tal och ceremonier, vilket ju kan vara på sin plats ibland, men huvudintres- set bör dock ägnas det rent i- drottssliga. Färan föreligger dock alltid vid utställningar och an- dra större folksamlingar att i- drottsmännen mera betraktas som cirkusartister, till stor förtretelse för sakkunniga och stampublik.

Stadions klassiska banor börja nu få allt sämre betyg och anse- vara alldeles "utlöpta".

En del goda resultat nåddes bland vilka märkes tysken Königs- sationella 10,4 på 103 meter, den snabbaste tid som nåtts på Stadion och lika med världsrekor- det (Eddie Tolans 10,2 år ännu ej godkänt). Tvåa var amerikane- Pete Bowen med 10,6 och trea ty- sken Gilmeister 10,8.

En andra sensation var 800-me- tersloppet, där den lille spåde- ynkane Bullwinkle från starten ledde i rasande fart. På upplöps- sidan började emellertid Kraft ta- ga in på honom och med 4 meter från mål stöp Bullwinkle totalt slut, varför Kraft vann med ti- den 1,55, vilket var bra på de- tunga banorna.

På 110 meter häck inträffade den malören att tack vare en odug- lig starter blev Sten Pettersson kvar i gruppen, när det övriga fältet gav sig iväg. Steve Ander- son, U. S. A., vann på den goda ti- den av 14,7. Tvåa blev otränade Wennström med 15,2, Facelli, I- talien, 15,3 och Wesely, Österri- ke 15,7 diskvalificerades för riva- häckar.

Maratonloppet vanns av svensk- amerikanen Shore Johnson på 2. 42,39,2 över segertippade finnen Korhola-Koski, för vilken notera- des 2,44,41,2.

Bland övriga resultat märkas: 1.000 meter. — 1) Kraft 2,31,2. 2) Bullwinkle, U.S.A., 2,32. 3) Larsen Danmark 2,32,4.

400 meter. — 1) Pete Bowen, U. S. A. 48,2. 2) Buchner, Tyskland 49,0. 3) Hammargren 49,6.

Att Nisse Ramm

efter en längre tids vila nu van- nit sina 5:te och 6:te match- torde vara bekant vid detta laget. Matchen nummer 5 vanns över en George Hoffman på knock-out i första ronden. Match nummer 6 gick den 28 juli mot Joe Miller och Ramm vann på poäng efter 10 ronder. Under denna match fick Nisse ett gammalt sår upp- elaget över ena ögat. Det såg ruskigt ut och blodet forssade ö- ver hans ansikte. Domaren ville bryta men Ramm vägrade och gick runderna ut och vann under pub- likens ovationer. Han fick en my- ket god press för sin boxning och sin tapperhet.

— Finns här något jobb? — Nej, min gode man, här är ytterst om att arbeta.

— Allt rätt, jag vill inte heller ha så möcke.

— Nå, hur har du det? Ingen- ting att göra för till- — Sitter hemma och blinkar pi- ano en fem, sex timmar om dan.

— Men det kan du väl inte liv- nära det på?

— Jobbets, i dag gav mej bank- direktören under en femma för att jag skulle sluta.

En Resebyrå

kan bättre än någon annan stå den resande allmänheten till tjänst, när det gäller att planera för en resa — anskaffa pass — arrangera sällskapsresor — anvisa hotell och lämp- liga turistplatser — — —

Dahl Steamship Agency är den enda skandinaviska resebyrå i Canada. Den har i över 20 år på ett oklander- ligt sätt förmedlat tusentals resor för svenskar till och från Canada. Dess renommé är en garanti för Eder.

Snabb betjäning

Tillförlitlig behandling

Avgiftsfri konsultering

Dahl Steamship Agency

Grundlagd 1909.

325 Logan Ave.

Winnipeg, Man

MACDONALD'S Fine Cut

Den bästa tobaken för dem som gör sina egna cigaretter.

Med varje paket ZIG-ZAG cigarettapper gratis.

SPAR DE INNELIGGANDE KORTEN.



En Sigtuna-historia.

Det var i den lilla idylliska sta- den Sigtuna på 90-talet. Några lantbrukslever hade svenske på värds- huset "Brasan" för en kam- rat. Stämningen var hög som den alltid är vid dylika tillfällen, och några av deltagarna i festen be- slöto sig för att gå ut och "titta på stan". Man kan inte precis sä- ga, att det var några tryslåtna lantbrukslever, som inspekterade Sigtuna. Stadens brandvakt och ordningsman m. m. fann sig också föranlåtne att gå fram och säga: — Harrarna ska' inte känna sig för säkra, för finka' e' uppeldad.